

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Naaman.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

tus, & mihi istam feminam. *G.* Te vocat. *S.* Adeo.
 ne per *E.* Recipe jam tuum filium incolumem. *S.* O
S. Ad divine vir, quas tibi gratias agam pro tanto mune-
 tur ac re? *E.* Deo hoc totum acceptum ferendum est,
 rei est mulier, non mihi, qui per me possum nihil.

SENTENTIA.

*Fides est omnipotens. Suorum preces, quamvis
 maxima petentium, exaudit Deus.*

NAAMAN. 2 Reg. 5.

ARGVMENTVM.

Naaman Syrus ab Elisæo a lepra sanatus,
 ei gratias agit, & dona offert: Sed quæ
 Elisæus non accipit. Deinde digressum
 Naamanem consequutus Gihezis, Elisæi fa-
 mulus, ab eo pecuniam & vestes aufert per
 mendacium: eamque ob causam ab Elisæo
 reprehensus, fit leprosus.

Naaman, Elisæus, Gihezis, ministri Naamanis.

Revertor ad te, Elisæe, & meum tum in Deum,
 tum in te peccatum confitens veniam peto.
E. Quidnam peccasti? *N.* Cum tu per ministrum
 tuum jussisses corpus in Jordane septies immer-
 gere, si a lepra (cujus depellendæ causa veneram)
 sanus esse vellem: primum indignatus sane sum,
 & me tibi despiciatui esse ratus, quod tantum mi-
 nistrum ad me misisses. Nam speraveram te
 ipsum exiturum, & invocato Dei nomine manum
 loco admoturum, & ita morbum sanaturum.
 Deinde indignum mihi videbatur, tantum tribui

vestris aquis, ut cum Abana, aut Parphar, fluvii
 Damasci, vestris nihilo deteriores, essent ad m
 sanandum inutiles, Jordanis tantam habere vir
 putaretur. Itaque abibam ira plenus. Quod ni
 mei famuli fuissent me sapientiores, equidem
 medicinam repudiassem. Sed cum illi dicerent
 absurdum esse, me qui rem quamlibet magnam
 salutis causa facturus essem, a tam parva refugere
 tentavi, quid possint aquæ Israelitarum, & me se
 pties in Iordanem immerfi: quo facto, ita sum
 (ut vides) sanatus, ut non sit pueri corpus nitidius,
 dius, aut integrius. ^{a)} Quapropter intelligo jam
 & confiteor, nullum in toto mundo esse Deum
 nisi eum, quem vos Israelitæ colitis. Itaque pro
 tam singulari beneficio, quaeso te, ut a me munus
 sculum hoc accipias. *E.* ^{b)} Apage sis: ego tu
 munus accipiam? *N.* At ne me repudia. Non
 equidem id facio, quod tibi tantum meritum re
 metiar: quod neque fieri potest: sed ut hoc me
 in Deum, & in te grati animi pignus, apud te re
 linquam. *E.* Istum gratum animum apud te ha
 beto: dona ne addito. *N.* Atqui, *E.* Ne urge
 tantopere. Nam (ut tu semel scias) Deum im
 mortalem juro, cui ego appareo, atque admini
 stro, me nihil a te accepturum. *N.* Si ita decre
 visti, nolo improbius instare. Cæterum oro te,
 ut hinc mihi terræ duorum mulorum onus aspor
 tare liceat. Nam statui deinceps nullis diis, præ
 ter-

a) Ex operibus suis cognoscitur Deus.

b) Veri vates quæ gratis acceperunt, eadem gratis
 dant.

r, fluu
 t ad m
 ere vir
 quod ni
 quiden
 iceren
 magnat
 efugere
 me se
 ita fun
 ous nit
 go jam
 Deum
 que pro
 munu
 ego u
 Non
 tum re
 oc me
 d te re
 d te ha
 Ne urge
 um im
 admini
 a decre
 oro te
 s aspor
 s, præ
 ter
 n gratis

terquam uni Jovæ adolere, aut sacrificare. *E.*
 Laudo: asportato sane. *N.* Præterea est aliud,
 super quo te velim consulere. Solet meus do-
 minus, quodcumque in ædem Remonis, adora-
 tionis gratia, comineat, meis humeris inniti: eo
 inclinante se, non possum quin me quoque incli-
 nem. Eam mihi rem Jova ignoscet, opinor. *E.* Ita.
 Abi cum bona pace. *G.* Hem parsit dominus
 meus accipere oblata sibi ab isto Syro munera?
 At mihi ita sit Jova propitius, nisi eum cursu con-
 sequor, aliquid accepturus. Immunis ut abeat
 tam dives homo, tanto affectus beneficio, non
 convenit. *N.* Religioni habeo, nihil ei dedisse.
 Sed videone ejus famulum huc cursu contendem-
 tem? ipse est, quantum ex incessu conjicio. *G.* E
 curru desilit & mihi procedit obviam. *N.* Salva-
 ne omnia, puer? Pax, te tribus verbis volo. Modo
 ad herum meum venerunt duo de vatium genere
 juvenes, e monte Ephraimitarum. Ea de causa
 rogabat herus, ut mihi ad eos argenti talentum
 des, & duas vestes de splendidioribus. *N.* Ino-
 vero duo talenta auferas: atque utinam plura vo-
 luisses, libenter dedissem. *G.* Non est opus. *N.*
 Ne dubita accipere, erit aliquis eorum usus. Vos
 colligate hoc argentum in duobus fiscis: addite
 has duas vestes. Vos duo præferte ei has farci-
 nas. Jubeto tuum herum meo nomine salvere
 plurimum. *G.* Faciam; Vale. *N.* Et tu. *G.* O.
 me felicem, cui res tam bene succedunt. Ite
 hac juvenes, sequimini me per hoc obscurum
 ostium: deponite hic farcinas. Jam mihi nihil
 opus



opus est vestra opera, quod reliquum est, ipse facile per me perficiam, Abite. *M.* Vale ergo. *G.* Valetate vos quoque. Nunc res mihi bene gesta est, abscondam hic hunc thesaurum, ubi eum nemo præter me sciat. Sed jam, ne meus herus aliquid suspicetur, si nimis diu absim, offeram me ei. *E.* Unde noster Gihezis? *G.* Nusquam equidem ivi. *E.* At etiam audes velle mihi verba dare? quasi ego non una animo adfuerim, cum homo de curru revertit tibi obviam. c) Hoc cunctis tempus est accipiendorum ullorum munerum? improbe a te factum. Itaque pro isto tuo peccato, lepra, qua liberatus est Naaman, in te & in tua progenie in posterum hærebit.

SENTENTIA.

Bona spiritualia plerumque aspernatur mundus, quia splendore carent: Et apparatus mundano. Ne famulorum quidem consilium contemnendum est. Saepe etiam est olitor valde opportuna loquutus. Dona spiritualia non emuntur precio carnali. Avaritia mendaces facit Et homines in miseriam præcipitat. Dei spiritum latere frustra coneris.

HAZAE L. 2 Reg. 8.

ARGVMENTVM.

Hazaeli percontanti prædicat. Elifæus mortem Benadadi regis Syriæ, & insuper ipsius Hazaelis regnum, & sævitiam erga Israelitas.

Hazael,

c) Est tempus accipiendi munera: est & repudiandi.